

Szakosztályi hírek

Az Oktatási Szakosztály 2001. november 29–30-án tartotta ez évi utolsó rendezvényét, Sopronban, a Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégiumban (Erdészeti Technikumban), amelyen huszonnyolcan vettek részt.

Az összejövetel első pontjaként a jelenlévő intézmények megalakították az Országos Erdészeti Egyesület Oktatási Intézmények Pártoló Tagi Tanácsát. Az alapítók a következő intézmények:

Bedő Albert Erdészeti Szakiskola és Kollégium, Ásotthalom

Dráva Völgye Középiskola, Barcs
Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskola, Somogyzsitfa–Szöcsénypusztá
ÉSZAKERDŐ Rt., Miskolc

Herman Ottó Kertészeti, Környezetvédelmi, Vadgazdálkodási Szakképző Iskola és Kollégium, Szombathely–Olád

Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola, Szeged

Mezőgazdasági és Erdészeti Szakképző Intézet, Gyakorlóiskola, Piliscsaba

NYME Erdőmérnöki Kar, Sopron

Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium, Sopron

Vadas Jenő Erdészeti Középiskola, Mátrafüred

A Tanács célja, hogy a szakképzés területén segítse az Egyesület munkáját, kapcsolatot tartson az egyesület más Pártoló Tanácsaival és egyéb szervezeteivel, ajánlásokat, véleményeket fogalmazzon meg az intézmények közös gondjait érintő kérdésekben.

Az újonnan alakult szervezet várja a további erdészeti és vadgazdálkodási képességgel foglalkozó iskolák jelentkezését.

A rendezvény második pontjaként a dendrológiaoktatás korszerűsítése került napirendre. A vitaindító előadást dr. Bartha Dénes egyetemi tanár és dr. Király Gergely egyetemi adjunktus tartotta, melynek során élénk eszmecsere bontakozott ki a szakiskolai és szakközépiskolai dendrológiaoktatás és az ahhoz tartozó tankönyv korszerűsítése kapcsán. A vita néhány fafaj oktatásának súlyozása mellett kiterjedt a Májferőle erdőtipológia és egy ökológiai alapokon nyugvó erdőtársulástan oktatásának kérdéseire. A megbecsülés eredményeként megfogalmazódott az Erdőműveléstan I. (dendrológia, erdőtipológia) tankönyv korszerűsítésének igénye úgy, hogy a hosszú ideje jól szolgáló könyv régi értékeit megőrizzük.

jelen a pénzügyi forrás. A főtitkár csak előzetes számokról tudott tájékoztatást adni, elmondta, hogy nehéz év után van az Egyesület, hiszen a pályázatos pénzek csak december elején kerültek kiértesítésre és a kifizetések teljesítése is csak részben történt meg. Összesen, mintegy 32 millió Ft összegben került betérjesztésre pályázat, ebből várhatóan több mint a fele sikeresen elfogadásra került. A hiányzó bevételeket külföldi csoportok fogadásából származó bevétellel igyekeztünk pótolni. A hiányzó, mintegy 8,6 millió Ft a késői pályázati értékelés miatt átcúszott a 2002. évre. Saját gondunk, hogy a tagdíjakban milliós lemaradás van, melyet a jövőben nem lehet elfogadni. A költségek tervszinten valósulnak meg. Az Erdészeti Lapok kulcsszerepet játszik a pénzügyeinknél is, hiszen a működési költségek fedezetére szolgáló pályázatok hozzá kapcsolódnak és a költségeink fele is ide kötődik. A működés, tervezés és beszámolás adminisztratív rendszere kialakult az Egyesületnél, a főtitkár kérte a segítséget a beszámolók, tervek elkészítésében, megköszönte az elmúlt évi együttműködést.

A következő napirendként a Vándorgyűlések rendezésnek körülményeiről esett szó. Káldy elnök a legutóbbi, Nyíregyházi rendezvényen tett ígéretet a kérdés megvitatására.

A hozzászólásokban a küldöttek kifejtették, hogy az emelkedő részvételi költségeknek gátat kell szabni, a rendező cég reklámként használja a rendezvényt, ezért költségeiből is vállalni kell, pályázni kell a szakmai részekre, az ajándékozást át kell gondolni, egy sátor vétele is segíthetne az évenként jelentkező költségeken, át kell gondolni a rendezvény célját, utána lehet pontosítani a változtatásokat, a résztvevőknek is vállalni kell a költségekből, lehetővé kell tenni, hogy egyének is vállalni tudják a költségeket, költségelemzést kell végezni az elmúlt évekre visszamenően, kérdőíven kell megkérdezni a tagság véleményét.

5/2002. (jan. 24.) sz. határozat:

A Vándorgyűlések jövőbeni rendezési irányelvei rögzítése érdekében kérdőíven kell a tagság véleményét kikérni. A május 14-i küldöttközgyűlésre elő kell terjeszteni a vélemények összesítését és csatolni az OEE Felügyelő Bizottsága elnöke által indítványozott elemzés eredményét is. (Jelen volt 42 fő küldött, egyhangú szavazás.)

Káldy elnök úr kérte, hogy az egyéb ügyekben tegyék meg hozzászólásaikat a küldöttek.

Dr. Viharos Zsolt alelnök adott tájékoztatást az erdészverseny szervezésének állásáról, a III. Bányász-kohász-erdész találkozó szervezéséről. Tolmácsolta dr. Varga Szabolcs dékánhelyettes kérését, mely szerint az OEE alapítson hallgatói ösztöndíjat, kiegészítésként javaslat érkezett a bővítésre, más oktatási területekre és az erdésztechnikusokra vonatkozóan is. Dr. Rónai Ferenc a Soproni HCS elnöke az erdészverseny soproni előkészületeiről és az Erdész-faiparos-vadász-természetvédő családi est és bál szervezésének állásáról számolt be. Ormos Balázs főtitkár tájékoztatta a megjelenteket, hogy az elmúlt évben ismét sikerült törvényt módosítani a Parlamentben az erdőgazdasági társaságok oktatási támogatása érdekében; összefogással a közcélú költségvetési forrást milliárdos nagyságrenddel igyekszünk növelni a 2003. évi költségvetésben, kéri a támogatást; sikerült elindítani a magyar erdészek világtalálkozója helyett tervezett internetes kapcsolatfelvételt a kanadai magyar erdészekkel. Roth Matthaea javaslatot tett a tagdíjak beszédese érdekében csekk kiküldésére. Igényelte a Velünk élő múlt c. könyvhöz való hozzájutást.

Káldy József elnök tájékoztatta a jelenlévőket, hogy az FVM által adományozott Pro Silva Hungaria kitüntetésre dr. Péti Miklós, Kiss Vince és Matyasovsky Albert került felterjesztésre a miniszterhez jóváhagyásra.

Káldy elnök úr észrevételre reagálva, szavazást rendelt el az Országos Választási Bizottság tagjainak jóváhagyására.

6/2002. (jan.24.) sz. határozata:

A küldöttközgyűlés a régiók előterjesztése alapján a következő tagtársakat választja meg az Országos Választási Bizottság tagjainak: Kara Miklós, Szabó Péter, Horváth József, Markovics Tibor, Kertész József, Haraszi Gyula. (Jelen volt 41 fő, egyhangú szavazás.)

Káldy elnök megköszönte a küldöttek munkáját és bezárta küldöttközgyűlést.

Kmf.

Káldy József az ülés elnöke.

Mester Gézané jegyzőkönyvvezető

Roth Matthaea hitelesítő

Nádas József hitelesítő

Az erdészet kedvezőbb helyzetének megteremtése ügyében, az erdészeti ágazat legfontosabb teendőinek meghatározása és a 2003. évi költségvetés közcélú támogatások rovatának jelentős növelése érdekében tárgyalások kezdődtek a Miniszterelnöki Hivatalban, valamint a Pénzügyminisztériumban. (I.23.)

A következő napirendi pontként *dr. Vibaros Zsolt* alelnök ismertette az Egyesület terveit egy erdésztechnikai versenyre, amely „Az év erdésze” címmel zajlana. A bevezetőt követő megbeszélés során elképzelések és javaslatok fogalmazódtak meg a verseny tartalmát, versenyszabályzatát, nevezési körét, lebonyolításának módját és idejét illetően. Az alelnök javaslatára az oktatási intézmények vállalták, hogy körforgásos rendszerben, kétévenkénti gyakorisággal vállalják a versenyek megrendezését. Az első versenyre a házigazda tisztét a soproni Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium vállalta el. A tervek szerint ez 2002. május–júniusban kerül lebonyolításra.

A program további részeként a középiskolák megállapodtak abban, hogy az Agrárszakoktatási Intézettel együttműködve az idei tanévben is megszervezik a központi felmérő dolgozatok megírását. Ennek előkészítő munkáit a télre, a lebonyolítás kezdetét a következő szaksztyálynál (február) tervezik.

Az első napi program zárásaként a szaksztyálynak röviden beszámolt a szaksztyál ez évi munkájáról:

A szaksztyálynak két rendezvénye volt: március 22-én Budapesten és a jelenlegi.

Ezek rövid összefoglalója az Erdészeti Lapokban megjelent.

A nyílt rendezvényeken kívül a szaksztyál két alkalommal adott szakvéleményt a szakoktatásról az Egyesület Elnökségének. Az első a Nemzeti Fejlesztési Terv erdészeti szakoktatási vonatkozásainak véleményezéséhez szolgált, a második az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága állásfoglalásának az FVM-re rótt feladataihoz volt javaslat.

A szaksztyálynak az Egyesület elnökével, *Káldy Józseffel* közösen felkereste *Barátossy Gábor* elnököt (Erdészeti Hivatal), kérve a szakma hatékonyabb támogatását az oktatási intézmények irányában.

A szaksztyál három tagja kapott magas egyesületi kitüntetést az idei vándorgyűlésen, a szakoktatásban kifejtett tevékenységéért. *Bögér András* (Mátrafüred) és *Nádaskay Gábor* (Szeged) Elismerő Oklevelet a szaksztyál kezdeményezésére, *Tutuntzisz Thomasz* (Sopron) Kaán Károly Emlékéremet a szaksztyál és a Soproni Helyi Csoport javaslatára.

A rendezvény második napján terepi program zajlott. Elsőként a Roth-féle vonalas számlálást nézhatték meg a részt-

vevők, amelyet *dr. Frank Norbert* egyetemi docens mutatott be. A kísérletet Roth Gyula professzor alapelveit szem előtt tartva, az Erdőmérnöki Kar Erdőműveléstani Tanszéke folytatja.

A nap második bemutatóján a szaksztyál tagjai a vendéglátó szakközépiskola új közelítőgépet nézhatték meg munka közben. Ezen a programon a Soproni Helyi Csoport tagjai is részt vettek.

dr. Folcz Tóbiás
szaksztyálynak

Beszámoló

A *Szeniorok Tanácsa* (SZT) 2001. december 4-én tartotta kibővített évzáró ülését. Az ülésen 24 fő vett részt. Az SZT elnöke meleg szavakkal üdvözölte a két előadót: *prof. dr. Mészáros Károly* dékánt és *dr. Járás Lőrinc* okl. erdőmérnököt, továbbá *Pálffy Gábor* okl. bányamérnököt, az MTESZ Szociális Bizottságának elnökét, a meghívott erdőmérnök kollegákat és az SZT tagjait. A két előadás időszerűségét az általunk szeretve tisztelt *Modrovich Ferenc* professzorunk mellszobrának az Egyetemünk botanikus kertjében történt leleplezése szolgáltatta. A szobrot *Hallász Aladár*nak, az SZT tagjának az egy évvel ezelőtti ülésünkön tett javaslatára a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara, az FVM Erdészeti Hivatala, az Erdőgazdasági Rt.-k és a hálás tanítványok anyagi és erkölcsi támogatásával állítottuk fel. Professzorunkra emlékezve hangzott el a legilletékesebbnek, Egyetemünk ez idei erdőmérnöki kari dékánjának, a korszerű vetítőtechnikát felhasználó értékes előadása „Az erdészeti felsőoktatás a Nyugat-Magyarországi Egyetemen” címmel. Az Egyetemünk múltját és jelenét felölelő, minden részletre kiterjedő előadásból e beszámolóban csak néhányra térhetünk ki.

Az elhangzottak alapján megállapíthatjuk, hogy a bányászok és kohászok 1950-es évek elején történt elvitele után Egyetemünk életében ismét nagy, a múltunkat és szakmánk természeti közelségéből adódóan kialakult bensőségességét alapjaiban érintő változás következett be. A változások után, amint arról már korábban értesültünk, az erdészeti felsőoktatás a volt Egyetemünk bázisán létrehívott, soproni székhelyű Nyugat-Magyarországi Egyetemnek – a többi szakot magában foglaló – Erdőmérnöki Karán történik.

A Nyugat-Magyarországi Egyetemnek összesen hét kara működik: az Erdőmérnöki, a Faipari Mérnöki, a Köz-

gazdaság-tudományi és a Benedek E. Pedagógiai Főiskolai Kar Sopronban, a Geoinformatikai Főiskolai Kar Székesfehérváron, a Mezőgazdasági és Élelmiszertudományi Kar Mosonmagyaróváron és az Apáczai Cs. J. Tanítóképző Főiskolai Kar Győrött. Az Erdőmérnöki Kar összesen 12 Intézetből és egy Tanácsból épül fel. Az Erdőmérnöki Karon belül a következő Szakokat alakították ki: Okleveles Erdőmérnöki Szak, Okleveles Környezetmérnöki Szak, Okleveles Környezetmérnöki Szak Csíkszeredán, Vadgazda Mérnöki Szak, Vadgazda Mérnöki Szak Csíkszeredán, Okleveles Erdészeti Növényvédelmi Szakmérnöki Szak, Okleveles Természetvédelmi Szakmérnöki Szak, Okleveles Környezetvédelmi Szakmérnöki Szak. A nyolc szakon az összes hallgatói létszám jelenleg 788 fő. Az oktatói kar több, mint 50%-a tudományos minősítéssel rendelkezik. Az oktatás világszínvonalon 20 professzor, 24 docens, 17 adjunktus, 16 tanársegéd és 10 nyelvtanár munkájára épül. Az Erdőmérnöki Kar hallgatói töretlenül ápolják a Selmeci Hagyományokat és viselik az ősi egyenruhát, a valdent és újabban az erdészatillát is. A diákszokások a két évszázad folyamán kialakultakra épülnek. Ezek azonban a bányászok és kohászok elvitele, a leányhallgatók felvétele és a társadalom nézeteinek a változása miatt új elemekkel bővülnek. A diákéletet az oktatói kar a rendezvényeken (ballagáson, valétaszalag-szentelésen, balek-, valétabálon stb.) részvételével támogatja, azonban azokba – természetesen tartva a hallgatók önrendelkezési jogát – nem avatkozik bele.

Járás Lőrinc az „Erdőkincstári beruházások Lillafüreden” című előadását a tőle megszokott alapos, mindenre kiterjedő adatgyűjtésre építette. A bevezetőben ismertette Lillafüred környékének 1770-ig visszamenő történetét és azt, hogy a vízeséstől délre eső Szinva-völgyi részt 1890 körül a területen nyaralótelkeket vásárló tehetős miskolci polgárok kérésére, a földművelésügyi miniszter engedélyével, az akkori főispán leányáról, báró Vay Lilláról Lillafürednek nevezték el. Az előadásból megtudhatjuk, hogy Lillafüreden már 1892-ben épült egy 20 lakószobás alpesi stílusú kincstári szálloda és vendéglő, amelyet bérlelővel üzemeltettek. Az 1910-ig tejedő időszakban kincstári költségen sétautakat, parkokat, turistautakat létesítettek és 475 hold parkerdőt jelöltek ki. Ezt követően az első világháborúig folyamatosan fejlesztették az üdülőkörzetet.

A következő napirendi pontként *dr. Vibaros Zsolt* alelnök ismertette az Egyesület terveit egy erdésztechnikai versenyre, amely „Az év erdésze” címmel zajlana. A bevezetőt követő megbeszélés során elképzelések és javaslatok fogalmazódtak meg a verseny tartalmát, versenyszabályzatát, nevezési körét, lebonyolításának módját és idejét illetően. Az alelnök javaslatára az oktatási intézmények vállalták, hogy körforgásos rendszerben, kétévenkénti gyakorisággal vállalják a versenyek megrendezését. Az első versenyre a házigazda tisztét a soproni Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium vállalta el. A tervek szerint ez 2002. május–júniusban kerül lebonyolításra.

A program további részeként a középiskolák megállapodtak abban, hogy az Agrárszakoktatási Intézettel együttműködve az idei tanévben is megszervezik a központi felmérő dolgozatok megírását. Ennek előkészítő munkáit a télre, a lebonyolítás kezdetét a következő szaksztyálynál (február) tervezik.

Az első napi program zárásaként a szaksztyálynak röviden beszámolt a szaksztyál ez évi munkájáról:

A szaksztyálynak két rendezvénye volt: március 22-én Budapesten és a jelenlegi.

Ezek rövid összefoglalója az Erdészeti Lapokban megjelent.

A nyílt rendezvényeken kívül a szaksztyál két alkalommal adott szakvéleményt a szakoktatásról az Egyesület Elnökségének. Az első a Nemzeti Fejlesztési Terv erdészeti szakoktatási vonatkozásainak véleményezéséhez szolgált, a második az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága állásfoglalásának az FVM-re rótt feladataihoz volt javaslat.

A szaksztyálynak az Egyesület elnökével, *Káldy Józseffel* közösen felkereste *Barátossy Gábor* elnököt (Erdészeti Hivatal), kérve a szakma hatékonyabb támogatását az oktatási intézmények irányában.

A szaksztyál három tagja kapott magas egyesületi kitüntetést az idei vándorgyűlésen, a szakoktatásban kifejtett tevékenységéért. *Bögér András* (Mátrafüred) és *Nádaskay Gábor* (Szeged) Elismerő Oklevelet a szaksztyál kezdeményezésére, *Tutuntzisz Thomasz* (Sopron) Kaán Károly Emlékéremet a szaksztyál és a Soproni Helyi Csoport javaslatára.

A rendezvény második napján terepi program zajlott. Elsőként a Roth-féle vonalas számlálást nézhették meg a részt-

vevők, amelyet *dr. Frank Norbert* egyetemi docens mutatott be. A kísérletet Roth Gyula professzor alapelveit szem előtt tartva, az Erdőmérnöki Kar Erdőműveléstani Tanszéke folytatja.

A nap második bemutatóján a szaksztyál tagjai a vendéglátó szakközépiskola új közelítőgépet nézhették meg munka közben. Ezen a programon a Soproni Helyi Csoport tagjai is részt vettek.

dr. Foltz Tóbiás
szaksztyálynak

Beszámoló

A *Szeniorok Tanácsa* (SZT) 2001. december 4-én tartotta kibővített évzáró ülését. Az ülésen 24 fő vett részt. Az SZT elnöke meleg szavakkal üdvözölte a két előadót: *prof. dr. Mészáros Károly* dékánt és *dr. Járasi Lőrinc* okl. erdőmérnököt, továbbá *Pálffy Gábor* okl. bányamérnököt, az MTESZ Szociális Bizottságának elnökét, a meghívott erdőmérnök kollegákat és az SZT tagjait. A két előadás időszerűségét az általunk szeretve tisztelt *Modrovich Ferenc* professzorunk mellszobrának az Egyetemünk botanikus kertjében történt leleplezése szolgáltatta. A szobrot *Hallász Aladár*nak, az SZT tagjának az egy évvel ezelőtti ülésünkön tett javaslatára a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara, az FVM Erdészeti Hivatala, az Erdőgazdasági Rt.-k és a hálás tanítványok anyagi és erkölcsi támogatásával állítottuk fel. Professzorunkra emlékezve hangzott el a legilletékesebbnek, Egyetemünk ez idei erdőmérnöki kari dékánjának, a korszerű vetítőtechnikát felhasználó értékes előadása „Az erdészeti felsőoktatás a Nyugat-Magyarországi Egyetemen” címmel. Az Egyetemünk múltját és jelenét felölelő, minden részletre kiterjedő előadásból e beszámolóban csak néhányra térhetünk ki.

Az elhangzottak alapján megállapíthatjuk, hogy a bányászok és kohászok 1950-es évek elején történt elvitele után Egyetemünk életében ismét nagy, a múltunkat és szakmánk természeti közelségéből adódóan kialakult bensőségességét alapjaiban érintő változás következett be. A változások után, amint arról már korábban értesültünk, az erdészeti felsőoktatás a volt Egyetemünk bázisán létrehívott, soproni székhelyű Nyugat-Magyarországi Egyetemnek – a többi szakot magában foglaló – Erdőmérnöki Karán történik.

A Nyugat-Magyarországi Egyetemnek összesen hét kara működik: az Erdőmérnöki, a Faipari Mérnöki, a Köz-

gazdaság-tudományi és a Benedek E. Pedagógiai Főiskolai Kar Sopronban, a Geoinformatikai Főiskolai Kar Székesfehérváron, a Mezőgazdasági és Élelmiszertudományi Kar Mosonmagyaróváron és az Apáczai Cs. J. Tanítóképző Főiskolai Kar Győrött. Az Erdőmérnöki Kar összesen 12 Intézetből és egy Tanácsból épül fel. Az Erdőmérnöki Karon belül a következő Szakokat alakították ki: Okleveles Erdőmérnöki Szak, Okleveles Környezetmérnöki Szak, Okleveles Környezetmérnöki Szak Csíkszeredán, Vadgazda Mérnöki Szak, Vadgazda Mérnöki Szak Csíkszeredán, Okleveles Erdészeti Növényvédelmi Szakmérnöki Szak, Okleveles Természetvédelmi Szakmérnöki Szak, Okleveles Környezetvédelmi Szakmérnöki Szak. A nyolc szakon az összes hallgatói létszám jelenleg 788 fő. Az oktatói kar több, mint 50%-a tudományos minősítéssel rendelkezik. Az oktatás világszínvonalon 20 professzor, 24 docens, 17 adjunktus, 16 tanársegéd és 10 nyelvtanár munkájára épül. Az Erdőmérnöki Kar hallgatói töretlenül ápolják a Selmeci Hagyományokat és viselik az ősi egyenruhát, a valdent és újabban az erdészatillát is. A diákszokások a két évszázad folyamán kialakultakra épülnek. Ezek azonban a bányászok és kohászok elvitele, a leányhallgatók felvétele és a társadalom nézeteinek a változása miatt új elemekkel bővülnek. A diákéletet az oktatói kar a rendezvényeken (ballagáson, valétszalag-szentelésen, balek-, valétabálon stb.) részvételével támogatja, azonban azokba – természetesen tartva a hallgatók önrendelkezési jogát – nem avatkozik bele.

Járasi Lőrinc az „Erdőkincstári beruházások Lillafüreden” című előadását a tőle megszokott alapos, mindenre kiterjedő adatgyűjtésre építette. A bevezetőben ismertette Lillafüred környékének 1770-ig visszamenő történetét és azt, hogy a vízeséstől délre eső Szinva-völgyi részt 1890 körül a területen nyaralótelkeket vásárló tehetős miskolci polgárok kérésére, a földművelésügyi miniszter engedélyével, az akkori főispán leányáról, báró Vay Lilláról Lillafürednek nevezték el. Az előadásból megtudhatjuk, hogy Lillafüreden már 1892-ben épült egy 20 lakószobás alpesi stílusú kincstári szálloda és vendéglő, amelyet bérlelővel üzemeltettek. Az 1910-ig tejedő időszakban kincstári költségen sétautakat, parkokat, turistautakat létesítettek és 475 hold parkerdőt jelöltek ki. Ezt követően az első világháborúig folyamatosan fejlesztették az üdülőkörzetet.

A kényszerű megtorpanás után 1925-ben újra megindult Lillafüred gyógyfürdővé fejlesztése. Ennek érdekében elhatározták, hogy kincstári beruházással megépítik a Palota Szállót, amelyben a magyar társadalom középosztálya, a felső tízezer és a külföldi vendégek üdülésére kívánnak lehetőséget teremteni. A terveket *dr. Lux Kálmán* műegyetemi magántanárral készítették el Mátyás-korabeli reneszánsz stílusban. Az 1926-tól 1930-ig épülő szálloda és a hévíz érdekében végzett eredménytelen fúrás óriási összegeket emésztett fel. Már ez is, de a szálló – alacsony kihasználtsága miatt – gazdaságtalan üzemeltetés is a kormányval szemben kiváltotta az ellenzék éles bírálatát.

A Lillafüredi vasút megépítésének a szükségességét a Szinva és Garadna völgyben évente kitermelésre kerülő mintegy 40 ezer m^3 tűzifa Miskolcra szállítása vetette fel. A vasút csak később, a gazdaságosabb üzemeltetés érdekében tért át a személyszállítás bevezetésével a Lillafüredi üdülőkörzet, abban a Palota Szálló vendégeinek a kiszolgálására. A vasút megtervezésére az 1918-ban kiírt versenytárgyaláson a pályázatot *Stern Zsigmond* és *Stern Imre* nyerte el. A tervek 1919-re készültek el, azonban a nevezettek a kivitelezést az általuk vezetett nyomvonalból adódó műszaki problémák miatt nem vállalták. Ezért az FM *Modrovich Ferencet* bízta meg a terv felülvizsgálatával és az építést végző m. kir. erdei vasútépítő kirendeltség vezetésével. *Modrovich* a mélyvölgyi szakaszra tervezett viadukt révén 3 km-rel csökkentette a vonalhosszt. Ez lehetővé tette, hogy a nagy ütemben épülő vasúton már 1920. november 14-én megérkezett az első tűzifás szerelvény az Erdei Fákert végállomásra. A garadnai szakasz kiépítésére 1921-ben került sor. Ennek a jól tervezett és szakszerűen, gyorsan megépített vasútnak köszönhető az, hogy 1923-ban *Modrovich Ferencet* bízták meg az akkori Főiskola Út- és Vasútépítési Tanszékének a vezetésével.

Az előadó azzal zárta a nagy érdeklődéssel kísért előadást, hogy Lillafüred, a Palota Szálló és az erdei vasút létrehozásával az elődeink olyat alkottak, amivel az egész ország gazdagodott és amiért méltóak arra, hogy emléküket tiszteljük és őrizzük.

A két előadáshoz összesen tizenegyen szóltak hozzá. Az egyebek tárgyalása során *dr. Ghimesy László* felvetette, hogy az OEE-nek, esetleg az Egyetemnek célszerű lenne megszer-

vezni az olyan elhalálozott erdőmérnök kollégák házi szakkönyvtárának a megmentését, összegyűjtését és hasznosítását, akiknek nincsenek erdészutódaik és akiknek a hozzátartozói a könyvektől meg kívánnak szabadulni.

Az ülés résztvevői néma felállással tisztelegtek a most elhunyt *dr. Papp László* emlékének, majd az SzT korábban elhalálozott két tagja, *Véssey Tibor* és *Bogár István* megüresült helyére egyhangú szavazással felvették *dr. Járasi Lőrinc* és *dr. Jereb Ottó* okl. erdőmérnököket.

Végezetül az elnök megköszönte az előadók fáradozását, a megjelentek aktív részvételét, áldott Karácsonyt és békés Újvetet kívánt.

dr. Szász Tibor

* * *

Az OEE *Tanúsítási Rendszerek Szakosztálya* kihelyezett ülését 2001. november közepén a Nyírerdő Rt. erdészeténél, Guthon tartotta 25 fővel. Az ülés fő témája az FSC erdőtanítási rendszer kialakítása, fenntartása és felügyelete tapasztalatainak megbeszélése, bemutatása volt.

Először *Jubász Lajos* műszaki vezérigazgató-helyettes köszöntötte a szakosztály két tagját, *Fejes Dénest* és *Oláb Tibort* friss Bedő-díjuk alkalmából, majd általánosságban ismertette a Nyírerdő Rt. gazdálkodását.

Oláb Tibor műszaki gazdasági tanácsadó részletesen tájékoztatta a jelenlévőket az FSC tanúsítás és az 1 éves felülvizsgálat folyamatáról és eredményeiről.

Az FSC (Forest Stewardship Council, magyarul Erdő Gondnoksági Tanács) alapelve a fenntartható erdőgazdálkodás. Ezen rendszer erdőtanúsítása garantálja, hogy az általa felügyelt erdőket

- a környezetvédelmi (ökológiai),
- a társadalmi (szociális),
- és gazdasági tartamosság

együttes figyelembevételével kezelik.

A tanúsítást a holland SKAL tanúsító szervezet, az FSC 10 alapelve és feltétele szerint hajtotta végre. A hazánkban elsőként elvégzett erdőtanúsítás során kezdetben sok értelmezési stb. problémával kellett megküzdeni. Ezért a tanúsítási igény után egy évvel született meg az aláírt szerződés, és újabb év múltán 2000 decemberében kapták meg a tanúsítási oklevelet.

A beszámoló őszintén feltárta a felügyeleti audit észrevételeit, és azt is, hogy ezek közül melyikeket tudták elfogadtatni, melyikre kellett intézkedéseket kidolgozniuk.

A felügyeleti auditról adott képet *Lengyel László* KIR vezető és *Elek Miklós* MIR vezető kiegészítése tette teljessé.

A jelenlévők érdeklődve hallgatták *Bellon Sándor* kerületvezető tájékoztatóját is, a termék nyomonkövetését szolgáló vonalkód rendszer alkalmazásáról.

Az elhangzottakkal kapcsolatban többek között hozzászólt még *Szabó Eszter*, *Lengyel László*, *dr. Zombori István*, *Simsay István*, *dr. Varga Szabolcs* és *dr. Barna Tamás* is.

A 12 erdőgazdasági rt., az ERTI, a NYME Erdőmérnöki Kara és az ERDÉRT Rt. képviselőiben résztvevők megbízták a szakosztály vezetőségét, javasolja az OEE Elnökségének, levélben kérje fel a tulajdonos ÁPV Rt.-t, hogy a minőségügyi és KIR-rendszer elmúlt évi országosan összehangolt és támogatott kiépítéséhez hasonló megoldást keressen az erdőtanúsítás bevezetésére is.

Végül a tagság meghallgatta a szakosztálytitkár tájékoztatóját, majd elfogadta a szakosztály következő évi munkatervét.

Az első nap hangulatos vacsorával és azt követően kötetlen beszélgetéssel zárult.

Másnap délelőtt a Debreceni Nagyerdőben az FSC szerint kezelt erdőrészek bemutatásával bővítette tapasztalatainkat *Csöke Pál* erdészeti igazgató és *Magyar Bertalan* kerületvezető. Szakosztályülésünk programja Bánkon a tájház és arborétum bemutatásával, majd ebéddel zárult. A jelenlévők egyöntetű véleménye szerint mindenki hasznos tapasztalatokkal gazdagodva indult haza.

Ezúton még egyszer köszönetet mondunk a szakosztályt fogadó Nyírerdő Rt.-nek a gondos szervezésért és a szíves vendéglátásért.

Iványi Miklós

szakosztálytitkár

* * *

Az *Erdőfeltárási Szakosztály és az Ipoly Erdő Rt.* 2001. november 23-án nyilvános szakosztályülésen vitatta meg a térinformatika alkalmazásának lehetőségét erdőgazdálkodási kérdések megoldására az Erdészeti Információs Központban. *Dr. Kosztika Miklós* egyetemi tanár megnyitójában az információ, az információ-feldolgozás fontosságára és annak eszközére, a térinformatikára hívta fel a figyelmet. Rámutatott arra, hogy a térinformatika lehetőségeit a GPS technikával összekapcsolva az erdőgazdálkodás logisztikarendszere a piacon előnyös pozíciókba hozhatja az

erdőgazdaságokat. *Nyull Balázs* erdőmérnök az általános térinformatikai funkciókat mutatta be Digi Terra MAP környezetben. A Digi Terra MAP geoinformatikai szoftver segítségével elemezni lehetett az erdőgazdálkodásban érintett társadalmi csoportok céljait és érdekeit, ki lehetett mutatni a konfliktuspontokat, majd azok feloldásával a legkevesebb érdeket sértő feltárhálózatot lehetett megtervezni. A geoinformatikai szoftver és a dinamikus hálózattervezési rendszer együttes alkalmazásával egy olyan feltárhálózat tervezési módszer alakult ki, amelynek segítségével hatékonyan lehet alkalmazkodni a változó igényekhez. A rendszer kidolgozását az Ipoly Erdő Rt. és az FVM Erdészeti Hivatala támogatta. *Haraszi Gyula* vezérigazgató-helyettes (Ipoly Erdő Rt.) felvázolta az Rt. stratégiáját, amely az erdőgazdálkodói alaptevékenység mind színvonalasabb és hatékonyabb vitelére épül. Ennek a stratégiának a vázát az erdőfeltárás adja. A dinamikus feltárhálózat tervezési módszer és a geoinformatika lehetőségeinek megismerése megerősített egy rendszerszemléletű gondolkozást az Rt.-nél, amely hatékonyan segíti a természetközeli erdőgazdálkodás lehetőségeinek kiszélesítését. Ezekről a lehetőségekről *Bodor László* főmérnök tartott beszámolót. Hangsúlyozta, hogy a természetközeli gazdálkodási módszerek alkalmazása az adott viszonyok között közgazdaságilag is szükségszerű. A természetközeli erdőgazdálkodás alapja a rugalmasan tervezhető területfeltárási úthálózat. A Digi Terra MAP térinformatikai szoftver lehetővé teszi a kezelendő információtömeg feldolgozását. A rugalmasan tervezhető területfeltárási alapelveire építve megfogalmazták a természetközeli gazdálkodás korszerű koncepcióit (pl.: PRO SILVA erdőkezelés), az erdőket sújtó természeti károk kezelési tervét, a térség közjóléti fejlesztési tervét. *Szentesi Levente* osztályvezető (Pilisi Parkerdő Rt.) a Digi Terra MAP geoinformatikai program alkalmazását mutatta be a szakmai tervezésnél, és rámutatott a további használat lehetőségeire. A Pilisi Parkerdő Rt. 2000 októberében kezdte el használni a Digi Terra cég Winmap nevű térinformatikai programját. A program általános funkciói (digitális térképezés, tematikus osztályozás) mellett szakmai moduljai révén lehetőséget nyújt azon adatok előállítására is, amelyek aztán pl. a tematikus térképezés alapjait képezik, de a megjelenítésen túl az elemzésekkel, illetve

szimulációkkal támogatják a mérnöki, ökológiai, marketingmunkák döntéshozatalait. A 2000-es évtől kezdődően állítják elő így szakmai terveiket (erdőművelés, fahasználat, vadgazdálkodás). A hatóság felé benyújtandó anyagokat (tervek, térképmellékletek) is a program szolgáltatja. Jelentősen felgyorsult, egyszerűvé vált a különböző területi ki-mutatások, szakmai mutatók (szakmai mérlegadatok), terv/tény összehasonlítások, pénzügyi számítások, elemzések (pl. normatív támogatások) előállítás, amelyek térképhez csatolása, térbeli szemléltetése teljesen új dimenziókat nyit a korszerű erdőgazdálkodásban. Ezen túlmenően nagy szerepet szánunk a programnak a közjóléti objektumok nyilvántartási rendszerének kialakításában, a nem erdőterületen lévő területek térképezéséhez, nyilvántartásához, valamint az erdőfeltárási munkálatok tervezési fázisában is. A sűrű szakmai program feloldását jelentette az Erdészeti Információs Központ és az OEE Történelmi Könyvtárjelményének bemutatása. Az érdekes és érdekes ismertető *Riedl Gyula* könyvtáros és *Türi Zoltán* tájékoztatósi főmunkatárs tartotta. A rendezvényt támogatta a Digi Terra Bt., az Ipoly Erdő Rt., a Pilisi Parkerdő Rt. az Erdészeti Információs Központ és a NYME EMK Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék.

Résztvevők létszáma: 64 fő

* * *

Az OEE Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálya munkaterv szerinti szakosztályülését 2001. november 7-én tartotta az Információs Központban, a Magyarországi Zöldkereszt Egyesülettel közös szervezésben. A rendezvény keretében előadások hangzottak el: „A környezeti szempontú térségi tervezésről” dr. *Gerzánics Annamária* FVM főosztályvezető-h. előadásában, *Türi Zoltán* tájékoztatót adott a „Budapesti Erdészet tájalakító és ismeretterjesztési tevékenységéről”.

A szakosztály célkitűzéseinek és további feladatainak (munkatervének) megvitatására időhiány miatt nem került sor, de közös határozattal egy következő évzáró ülés keretébe utalta úgy, hogy az elnök javaslatára egy franciaországi tanulmányút videoanyagának bemutatásával kapcsolják össze. A rendezvény szakmai része igen hasznos ismereteket adott. Az elhangzottakból a főbb gondolatok a következőkben összegezhetők:

– Az előadó a környezeti szempontú térségi tervezés újszerű és a kor komp-

lexebb igényeit, szempontjait és módszereit ismertette. Kellően érzékeltette azokat a vonatkozásokat, amelyek az erdészeti és környezetvédelmi összefüggésben a jövőben hangsúlyosabbá válnak.

– A környezeti szempontú területi tervezés alapjait a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény teremti meg. Meghatározza:

- a szakterület vonatkozásában fontos fogalmakat (területrendezés, területrendezési terv, kiemelt térségek),
- a területi tervezés rendszerét,
- felhatalmazásokat ad a jogszabályi háttér megújítására.

A területi tervek tartalmi követelményeit meghatározó jogszabálynak a területrendezési tervek vonatkozásában csak egy megújuló tervezési és szabályozási módszer felelhetett meg. Ez a többszörösen strukturált övezeti szabályozási rendszer. Az övezeti szabályozás lehetőséget ad arra, hogy a különböző szempontból védelemre érdemes vagy területhasználati szempontból eltérően kezelendő területeket lehatárolják, és a lehatárolt területekre sajátos szabályokat állapítsanak meg. Az új szabályozási módszerrel elkészült első tervet a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési tervének elfogadásáról és a Balaton területrendezési szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény hagyta jóvá.

A törvény meghatározza: az általános érvényű előírásokat; – a teljes üdülőkörzetre,

- a partközeli településekre,
- az övezeti szabályozási előírásokat; – az övezeti tervlapokon lehatárolt területekre.

– Az övezet szerinti előírások egymásra „rakódva” szigorúbbak, ill. a különböző sajátosságok, funkciók érvényesítésére (kertgazdaság, erdőszet, üdülés stb.) kellő biztosítékot jelentenek. Természetes, hogy a törvény eredményessége függ attól is, hogy a végrehajtáshoz milyen eszközöket rendelnek, és hogyan működtetik azokat.

Az elhangzottak kapcsán kérdések merültek fel, mint pl.: Nem történt-e túlszabályozottság? Milyen szempontok szerint történik a körzetek meghatározása? Hogyan és milyen arányban érvényesíthetők az állam és önkormányzatok érvei? stb.

Felmerült továbbá, hogy ebben az összefüggésben szükségszerűnek látszik „szinkronizálni”, megújítani a „Táji erdőművelés alapjait”.

A téma mentén hasznos vélemény-csere alakult ki, és megállapításra ke-

rült, hogy az erdészet szempontjából is igen sok új szabály segíti a közérdekű tervezést, ezért szélesebb körű ismeretterjesztésre lenne szükség. A véleménycserében részt vettek: *dr. Tarján L.-né, dr. Király P., Halász T., Tarjáni A., Pap E., Köveskúti Gy.*

A napirendek között *Riedl Gyula* Bedő-díjas erdőmérnök a hely szellemiségét kifejező kalauzolásában mutatta be az egyesület könyvtárát, történeti dokumentumait és a vándorgyűlések emléktárgyait, amit a jelenlévők köszönettel és nagy elismeréssel nyugtáztak.

A Budapesti Erdészet tevékenységének ismertetése során a szakmai, gazdasági jellemzők mellett tájékoztatást kaptak a résztvevők azokról a járulékos és közszolgáltatói feladatokról: természeti ismeretterjesztés, nevelés „erdőpedagógia” stb., amelyek iránt fokozott az igény. Budapest térségét illetően a munkák nagyobb részét az ilyen jellegű, illetve az erdőt terhelő hatások kivédése, a nem megfelelő magatartás, viselkedés okozta ügyek képezik.

A napirendeket követően az éves munkák igen rövid értékelésére szánt idő után a munkatervi témák megtárgyalása elhalasztásra került. Majd az elnök megköszönte *Túri Zoltán* tájékoztatósi főmunkatárs rendezvényünkben való szívélyes és házigazdai közreműködését, az ülést bezárta.

dr. S. Nagy László
szakosztályelnök

* * *

A *Közgazdasági Szakosztály* október 18-án Bugacon a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.-nél tartotta soron következő szakosztályülését. A rendezvény témája „Állami és magánerdő-gazdálkodás együttműködési lehetőségei, különös tekintettel a Nemzeti Erdőprogramra” volt.

Sódar Pál, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. vezérigazgatójának előadásával kezdődött a téma áttekintése. A KEFAG Rt. a privatizáció kezdetétől fogva nagy hangsúlyt fektet a magántulajdonosokkal való együttműködésre az erdőgazdálkodás és az erdőtelepítés területén. Különböző szolgáltatásokat ajánl, amelyek során igény szerint erdőt telepít, erdőszövetkezeti erdőt kezel, lábbon erdőt vásárol, véghasználatok után befejezésig elvégzi az erdőfelújításokat. Ezen tevékenységek nagyságrendjére jellemző, hogy a társaság fakeskedelmének közel ¾-ét a magántulajdonú erdőkből származó faanyag teszi ki, 1996 óta napjainkig a társaság 4856 ha erdőtelepítést végzett. A vezérigazgató részletesen szólt a magán-

tulajdonú területeken végzett erdőtelepítések tapasztalatairól, ahol kiemelte:

1. az erdőtulajdonosok, erdőt telepítők oktatásának, felvilágosításának fontosságát,

2. az erdőt telepítő magánszemélyek támogatáshoz való hozzájárulását rendkívül nehezítő köztartozásokról szóló igazolások beszerzését,

3. az erdőgazdaság elvállalja elsősorban kis területek erdőtelepítését is, de ezek elvégzése nem hatékony (gépek kiállítása stb.), ami növeli a bekerülési költségeket.

A KEFAG Rt. 2001-ben létrehozott egy kft.-t az erdőtelepítések szervezésére, amelynek segítségével a tervek szerint elszámolás technikailag egy sokkal kedvezőbb helyzet teremthető. A kft. működéséről az idő rövidsége miatt egyelőre még nincsenek tapasztalatok.

Dr. Ódor József hozzászólásában kiemelte az erdészeti integrátorok támogatásának jelentőségét, amely FVM hivataloknál igényelhető és csak magáncégek jogosultak rá. Az erdészeti integrátori tevékenység fontosságát a „gazdátlan” erdők felkutatásában látja, ahol a fő cél a tulajdonosok meggyőzése az erdőgazdálkodási tevékenységek beindításáról. A magánerdő-tulajdonosoknál és erdőtelepítésben gondolkodók többségénél gondot okoz az erdőművelési költségek megelőlegezése. Ezt a problémát véleménye szerint kedvezményes hitellehetőségek teremtésével lehetne áthidalni.

Dr. Mészáros Károly a készülő Nemzeti Erdőstratégiáról szóló átfogó tájékoztatása tette teljessé a téma feldolgozását. Nemzeti Erdőstratégiánk készítése jelenleg az analízis stádiumában van. Várhatóan 2002 decemberére fog elkészülni, majd társadalmi vitára kerül és 2004. január 1-jétől lesz bevezetve.

A szakosztályülés zárásaként a szakosztály megbeszélte és elfogadta a 2002. évi munkatervet.

Takács Tibor

a közgazdasági szakosztály titkára

* * *

A *Miskolci és Sárospataki Helyi Csoportok* tagjainak aktív közreműködésével és az Északerdő Rt. jelentős anyagi támogatásával sikeres szakmai rendezvényeket tartottunk a Zempléni-hegységben.

A Tállyai Erdészeti Igazgatóságnál rendezett összejevetel célja az volt, hogy áttekintsük a tölgyszáradással károsított kocsánytalan tölgyesek felújításának helyzetét, különös tekintettel a hegyaljai tájrészletre.

Az írásos és szóbeli tájékoztatóból megtudtuk, hogy az Északerdő Rt. terü-

tének 45%-át – 38 000 ha – kocsánytalan tölgy borítja. Ebből 22 000 ha 61 éven felüli, és ennek 84%-a sarj eredetű, így 30 évig növekvő fatérfogató véghasználatokat kell végezni olyan állományokban, amelyekben a száradéktermeléseket követően a vízhajtások előtörése 20 év alatt teljes elgatyásodáshoz, a fa értékének jelentős csökkenéséhez és az erdőrészek teljes gazosodásához vezettek.

A hegyaljai tájrészlet speciális, olykor szélsőséges éghajlat következtében még szórványos makktermés is igen ritkán fordul elő, így a tállyai kollégáink a tölgyszáradást követő aszályos évtizedben az üzemtervi lehetőséget csak részben használhatták ki.

A 90-es évek közepén azonban változott az időjárás, és a tállyai kocsánytalan tölgyes erdőrészekben azt mutatták be, hogy az 1996. évi teljes makktermésre egy 50%-os bontás és ismétlődő bozótirtás után 2000-ben végvágott számtalan erdőrészetben milyen erőteljesen fejlődik az újulat. Sikeres volt az a munka is, amit az erdőbényei gyertyános-tölgyesekben végeztek a 44%-ot is elérő gyertyán visszaszorítására.

Értékeljük, hogy milyen fontos intézkedés volt az 1980-as években a száradékos erdőrészek feltárásának központi támogatása. Élénk eszmecserét váltott ki az erdőtervi, a termelési és az értékesítési lehetőségek összehangolása, különös tekintettel arra, hogy az Északerdő Rt.-nek 30 éven belül 18 230 ha-on kellene eredményes természetes felújítást végeznie és 6,8 millió m³ csökkenő minőségű tölgyfát értékesítenie.

Egyetértettünk abban, hogy a száradékos tölgyesek sikeres felújítása csak teljes makktermés és teljes bozótirtás után lehetséges, de a fahasználat hozamából az erdőfelújítás költsége nem fedezhető, ahhoz jelentős központi támogatás szükséges.

Fehér István

H.CS. titkár

* * *

Az OEE Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálya évváró ülését 2001. december 11-én tartotta Budapesten, az Erdészeti Információs Központban. A szakosztály elnöke vázolta „A szakosztály 2001. évi munkája értékelését, ill. perspektíváinak körülményeit és a fellátható további tevékenység főbb irányait”, amelyet *megvitattak*, ill. *minősítették*. Majd levetítésre került a 2000 szeptemberében egy franciaországi tanulmányúton – az OEE küldöttségének tagjaként – készített videofilm.

A szakosztályi munka értékelése a

következőkben összegezhető. A szakosztály az év folyamán öt ülést tartott, amelyeken négy esetben az előirányzott témákban történt „kitekintés” és aktív véleménycsere. Egy alkalommal a NYME Erdőmérnöki Kar Környezet- és Természetvédelmi Intézetében a Természetvédelmi Szakosztállyal vitattunk meg aktuális közös témát.

A következő időszakban a témakörök kerültek elemzésre ismeretbővítő jelleggel: „A vidékfejlesztés, az agrárgazdaság és környezetvédelem időszerű kérdése az EU-csatlakozás függvényében”; „Az erdőgazdálkodás-, telepítés és az EU-csatlakozási folyamat összefüggései, jelentősége”; „A természet- és tájvédelmi követelmények érvényesülése a környezeti hatástanulmányokban”; „A kultúrtáj mint a világörökség része”; „A környezeti szempontú térségi tervezés”; „Tájékoztató a Budapesti Erdészet kulturális értékeiről és tájalakító tevékenységéről”. Az ülések főleg a gyakorlat szempontjából voltak hasznosak.

A szakosztály elnöke vázolta azokat a jelenségeket, amelyek tapasztalhatók, de nem kívánatosak és azokat az együttműködési lehetőségeket, amelyek révén a szakosztály tevékenysége eredményesebbé formálható. Érzékeltette továbbá azokat a fő irányokat, amelyekhez igazodva ajánlatos az új ismereteket nyújtó témákat megválasztani, minél nyitottabban és minél több érintett szakosztállyal együttműködve. Figyelemfelhívás történt arra is, hogy a következő évben vezetőségválasztások következnek és célszerű azon gondolkodni, hogy a szakosztály tagsága miként erősíthető, ill. eredményessége érdekében mi a teendő. Hasznos észrevételekkel járultak a szakosztályi élet érdekesebb formálásához: *Csanádi B., dr. Bartucz F., Forgács L., dr. Király P., Tollner Gy., Köveskúti Gy.*

A vita eredményeként megállapításra kerültek a következők:

- A szakosztály tevékenységét céltudatosan, megfelelő nyitottsággal végezze, annak ellenére, hogy a mai körülmények nem kedveznek a társadalmi munkáknak.

- Ami a szakosztály eddigi megjelenésében elfogadottá vált, azt ajánlatos átgondoltabban és perspektivikusan továbbfejleszteni, megtartva a szakmai közti új ismeretek napirendre tűzését.

- A környezet- és tájhasználatban az erdő jövőbeni szerepe kiemelkedő jelentőségének érzékeltetéséhez a szakmának kell új „közvetítési formákat” keresni és kapcsolatépítéssel még nyitottabbá tenni.

- Ajánlatos a kezdeményezőkézség fokozása az erdőt érintő társadalmi kérdésekben. A jó célkitűzésekhez pedig a rugalmas együttműködési alkalmakat ajánlatos szervezni az Egyesület és a szakosztály érdekérvényesítő képességének erősítésére.

- Határozati javaslat született továbbiakban arra, hogy az OEE Elnöksége találja meg azt a legmegfelelőbb „eszközrendszert” (módszert), amely garanciát jelenthet, hogy a jelenlegi kb. 1 millió

hektár állami erdő kezelése továbbiakban is állami tulajdonként történjen. Az Egyesület Elnöksége szakosztályai bevonásával alapozza meg e nagyságrendű erdőterület funkcióinak a közcélokot is kielégítő non profit jellegű finanszírozási eszközrendszerének módosítását úgy, hogy lehetőleg az ökológiai szempontok is érvényesüljenek a piaci „nyomás” mérséklésére, ill. annak ellenében.

dr. S. Nagy L.
szakosztályelnök

Mesél a bujáki erdő

A HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. által kezdeményezett és az ENSZ Mezőgazdasági és Élelmezéstudományi Szervezete (FAO) által támogatott Buják és térségében folyó vidékfejlesztési projekt keretében többek között elkészült egy ökológiai tanösvény, amely Buják községből kiindulva, az erdőt átszelve halad egészen a század húszas éveiben épült, majd felújított Sasbérci kilátóig.

A tanösvény létrehozását az a cél vezérelte, hogy mindenki, aki a Buják környéki erdőket meglátogatja, ne csak gyönyörködjön annak szépségében, hanem közben hasznos ismeretekre tegyen szert az erdőről, annak élővilágáról és nem utolsósorban az erdőgazdálkodási tevékenységről is. Ez utóbbi szempont már hosszú ideje foglalkoztat bennünket, erdészeket, hiszen az erdeinket látogató turisták zöme sajnos nem ismeri az erdőgazdálkodás folyamatát, így pl. negatív érzésekkel telítődve és olykor nemtetszésüknek is hangot adva sétálnak el a vágásterületek mellett. Ez természetesen is tekinthető, hiszen nem tudják, hogy az az állapot egy, a szakemberek által jól megtervezett ciklikus folyamatnak az „átlomása”, és újabb 80–100 év elteltével, egy impozáns öreg erdő letermelését követően valószínűleg ismét hasonló kép

fog a jövő turistái elé tárulni. Erdő helyén erdő fog állni, és közben a társadalom (beleértve a szóban forgó turistákat is) faanyagigénye kielégítésre kerül.

Ennek szellemében a tanösvény ismertető füzetében, az egyes jellemző állományképeknél kitűzött megállóhelyekhez fűzött szakmai jellegű leírásokkal rövid áttekintést kívánunk nyújtani a laikusnak tekinthető kirándulók részére, akik remélhetőleg elégedetten, új erdészeti-ökológiai ismeretekkel felvértezve távoznak az erdeinkből.

A kijelölt útvonal érinti a Buják község szélén található felhagyott homokbányát, mely geológiai érdekességnek számít, továbbá az 1700-as években sajnálatosan felrobbantott Bujáki várat, a nyugodt pihenést biztosító Selyemréti forrást, majd egy kisebb kapaszkodóval megérkezik a Sasbérci kilátóig. A kilátó erkélyéről élénk tárlanak a Cserhát és a Mátra lankái, valamint tiszta időben ellátni egészen a Dunakanyarig. A visszafelé vezető út érinti a Szent Anna kápolnával büszkélkedő klasszicista kálváriát, majd zárásképpen Bujákra érkezünk.

Kellemes kirándulást!

Juhász Ferenc

HM Budapesti Erdőgazdaság Rt.

Tisztelt Egyesületi Tagok!

A 2002. január 24-i Küldöttközgyűlésen elhangzott javaslat alapján kérjük, hogy a 2002. évi tagdíjat, illetve az Erdészeti Lapok éves előfizetési díját a mellékelt csekken szíveskedjenek befizetni.

Nyugdíjas, tanuló, katona, GYED

EL-kal 1600 Ft., EL nélkül 300 Ft.

Aktív dolgozó

EL-kal 3200 Ft., EL nélkül 1300 Ft.

Csak lapelőfizetők (nem tagok) 5500 Ft.

OEE Titkárság

♦ ♦ ♦

A rászoruló erdészeti dolgozók megsegítésére megalapítottuk az Erdészcsillag Alapítványt. Kérjük tagtársainkat, hogy pénzügyi támogatásukat „ERDÉSZCSILLAG ALAPÍTVÁNY” 11701004-20206442 sz. számlára szíveskedjenek eljuttatni. A támogatók névsorát az Erdészeti Lapokban folyamatosan nyilvánosságra hozzuk. Köszönjük

Kuratórium